

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Сенат Универзитета

Број: 05-894-15.6.1/10
Дана, 25.02.2010. године

На основу члана 74. и 88. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 85/06 и 30/07) и члана 34. став (1) алинеја 5) Статута Универзитета у Бањој Луци, Сенат Универзитета на 31. сједници од 25.02.2009. године,
д о н о с и

О Д Л У К У

1. **Др Радомир Нешковић** бира се у звање доцента за ужу научну област Компаративна политика, на период од пет година.
2. Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Образложење

Универзитет у Бањој Луци на приједлог Научно-наставног вијећа Факултета политичких наука расписао је дана 23.09.2009. године Конкурс за избор наставника за ужу научну област Компаративна политика.

На расписан Конкурс пријавио се један кандидат и то: др Радомир Нешковић.

Сенат Универзитета у Бањој Луци на 28. сједници одржаној 23.11.2009. године, на приједлог Научно-наставног вијећа Факултета политичких наука, образовао је Комисију за писање извјештаја за избор наставника у одређено звање. Комисија је припремила писмени извјештај, предложила да се изврши избор као у диспозитиву ове Одлуке и исти доставила Научно-наставном вијећу Факултета политичких наука на разматрање и одлучивање.

Научно-наставно вијеће Факултета политичких наука у Бањој Луци на сједници одржаној 04.11.2010. године констатовало је да др Радомир Нешковић испуњава у цјелости услове и утврдило приједлог да се др Радомир Нешковић изабере у звање доцента за ужу научну област Компаративна политика на период од пет година и исти доставило Универзитету у Бањој Луци ради даљег поступка.

Сенат Универзитета је на 31. сједници одржаној 25.02.2010. године утврдио да је утврђени приједлог из претходног става у складу са одредбама Закона о високом образовању и Статута Универзитета.

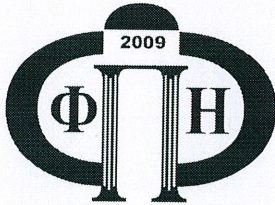
Сагласно члану 74. Закона о високом образовању и члану 131. Статута Универзитета, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове Одлуке може се поднијети приговор Универзитету у Бањој Луци у року од 15 дана од дана пријема исте.

Достављено:

1. Факултету политичких наука 2х,
2. Архиви,
3. Документацији.

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ

ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

UNIVERSITY OF BANJA LUKA, FACULTY OF POLITICAL SCIENCES

Булевар Војводе Петра Бојовића 1А, Бања Лука, Република Српска, БиХ

Тел: 051 323 630, 322 780, 322 790 Факс: 051 325 811 Е-mail: fpn.unibl@gmail.com

Број: 59 /10

Дана: 05.02. 2010. године

На основу члана 74., 78. и 84. Закона о високом образовању («Службени гласник Републике Српске» број: 85/06), а у складу са чланом 131. и чланом 136. Статута Универзитета у Бањој Луци, Научно-наставно вијеће Факултета политичких наука у Бањој Луци на сједници одржаној 04.02.2010. године, донијело је

ОДЛУКУ

о утврђивању приједлога за избор у звање

1. Др Радомир Нешковић, бира се у звање доцента за ужу научну област Компаративна политика на Студијском програму политичке науке, на период од пет година.

Образложење

На расписани конкурс Универзитета у Бањој Луци објављен 23.09.2009. године за избор у звање наставника за ужу научну област Компаративна политика, пријавио се један кандидат.

Сенат Универзитета у Бањој Луци на сједници одржаној 23.11.2009. године образовао је Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја за избор у академска звања на Универзитету. Комисија је припремила писмени извјештај, предложила да се изврши избор као у диспозитиву ове Одлуке и исти доставила на разматрање и одлучивање.

Научно-наставно вијеће Факултета политичких наука у Бањалуци на 7. сједници одржаној 04.02.2010. године утврдило је да кандидат др Радомир Нешковић у цјелости испуњава услове за избор и предложило Сенату Универзитета да се др Радомир Нешковић изабере у звање доцента за ужу научну област Компаративна политика, на период од пет година.

Ова Одлука доставља се Сенату Универзитета у Бањој Луци ради избора др Радомир Нешковић у звање доцента.

Саставни дио ове Одлуке је Извјештај Комисије за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја за избор у академска звања на Универзитету.

Достављено:

1. Сенату Универзитета
2. Струковном вијећу
3. Кандидату

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ

ПРИМАЊЕНО: 05-02-2010	
ОРГ. ЈЕД.	БРОЈ
01	539/10

ПРЕДСЈЕДНИК
Научно-наставног вијећа

Проф. др Лазо Ристић

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

На сједници Наставно-научног вијећа Факултета политичких наука у Бања Луци од 22. октобра 2009. године и Одлуке Сената Универзитета у Бања Луци број: 05-5538/09 од 23. новембра 2009. године, изабрана је стручна комисија за давање мишљења о испуњавању услова за избор у научно-наставно звање у саставу:

- 1. Проф. др Ненад Кецмановић**, редовни професор, Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, ужа научна област увод у политичке науке, политичке теорије, предсједник;
- 2. Проф. др Милан Јовановић**, редовни професор, Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, ужа научна област политички систем, члан;
- 3. Проф. др Јовица Тркуља**, редовни професор, Универзитет у Београду, Правни факултет, ужа научна област, политички систем, члан.

I- ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Конкурс је објављен у дневном листу „Глас Српске „
23. септембра 2009. године.
Ужа научна област: *Компаративна политика*.
Назив факултета: Факултет политичких наука, Бања Лука,
Број кандидата који се бирају: 1
Број пријављених кандидата: 1

II- ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Основни биографски подаци

Име, средње име и презиме: **Радомир (Радиша) Нешковић**
Датум и мјесто рођења: 14. октобар 1956. године у мјесту Реновица, општина Пале, Босна и Херцеговина.

Установе у којима је био запослен: Радио-телевизија Сарајево од јуна 1979. до октобра 1991. године, Општина Ново Сарајево, од јануара 1992. до априла 1992. године, Радио-телевизија Републике Српске (ранији назив Српска Радио-телевизија) од јуна 1994. године до данас.

Звања-радна мјеста:
у Радио-телевизији Сарајево радио на мјестима професионалног истраживача јавног мњења (урадио око 90 стручних пројеката), у општини Ново Сарајево радио као директор Фонда за пословни и стамбени простор, у Радио-телевизији Републике Српске радио као директор Радија, замјеник генералног директора, генерални директор, руководилац одјељења за анализу и истраживање програма и руководилац Службе људских ресурса.

Научна- стручна област: јавно мњење и јавни медији, методологија политичких наука, политички систем Босне и Херцеговине, уставно право.

Чланство у стручним и научним организацијама: био члан удружења истраживача радио-телевизијског програма и аудиторинума на нивоу бивше Југославије, сада је члан удружења „Политиколог“ Републике Српске и један од оснивача.

2. Биографија, дипломе, звања

Основне студије

Назив институције: *Факултет политичких наука „Вељко Влаховић“* у Сарајеву, студиј политологије.

Мјесто и година завршетка: Сарајево, октобар 1978. године.

Постдипломске студије

Назив институције: Универзитет у Београду, Правни факултет, смјер Уставно-правно-политички.

Мјесто и година завршетка: Београд, мај 2004. године.

Назив магистарског рада: *„Конститутивност народа у уставном систему Босне и Херцеговине у периоду од 1990. до 2000. године“*.

Ужа научна област: уставно право-политички систем.

Докторат

Назив институције: Универзитет у Београду, Факултет политичких наука.

Мјесто и година завршетка: Београд, 2008. година.

Назив дисертације *„Основне детерминанте политичког система у Босни и Херцеговини“*.

Ужа научна област: политички систем са фокусом на политички систем Босне и Херцеговине.

Претходни избор у научна звања

Доцент: *„Независни универзитет“* у Бања Луци од децембра 2008. године.

3. Научна дјелатност кандидата

1. Радови прије посљедњег избора			
Р.Б.	категорија	НАСЛОВ РАДА	Број бодова
1.	Члан 33. тачка 15.	„Улога радиотелевизије у демократској контроли оружаних снага“, Центар за сигурносне студије Босне и Херцеговине, Сарајево 2002. године.	6
2.	Члан 33. тачка 9.	„Конститутивност као реални израз суверености народа „ Српска правна мисао 1-4, Правни факултет Бања Лука, 2006. године.	8
3.	Члан 33. тачка 9.	„Косово и Метохија- подржављење албанске етничности“, часопис Аргументи, Бања Лука, 2007. године.	8
4.	Члан 33 тачка 9.	„Приступни аспекти у методологији политичких наука“, часопис Аргументи, Бања Лука, 2008. године, стр.89-115.	8
5.	Члан 33. тачка 9.	„Конститутивни аспекти политичких партија у Босни и Херцеговини“, часопис Аргументи, Бања Лука, 2008. године, стр.33-51.	8
6.	Члан 33. тачка 9	„Етничко право вета као елемент консоцијализма у Босни и Херцеговини“, часопис Аргументи, Бања Лука, 2008. године, стр.15-33	8
Укупан број бодова.....			46

2. Радови предати за објављивање након посљедњег избора			
1.	Члан 33. тачка 9.	„Ентитет као федерална јединица“, часопис <i>Радови</i> , Филозофски факултет, Источно Сарајево, излази из штампе крајем 2009. године.	8
2.	Члан 33. тачка 9.	„Правна природа Дејтонског споразума“, часопис <i>Примус</i> , Градишка, излази из штампе до краја 2009. године.	8
3.	Члан 33. тачка 16.	„Основни аспекти и противрјечности виталног националног интереса у Босни и Херцеговини“, текст ће бити објављен идуће, 2010. године у посебном издању Филозофског факултета у Бања Луци.	3

3. Кратак приказ магистарске и докторске тезе, објављених радова и оних који су предати за објављивање
<p>3.1. Током рада у <i>Радио-телевизији Сарајево</i> као професионални методолог-истраживач јавног мњења урадио је око деведесет стручних пројеката. Истраживачки пројекти нису објављивани и служили су као материјал за интерно кориштење у анализи уређивачке политике и програмске шеме Радио-телевизије Сарајево.</p> <p>3.2. <i>Магистарски рад</i> представља синтезу политиколошког и правног приступа предмету конститутивности народа у сложеној држави каква је Босна и Херцеговина и урађен је на стотину шездест и пет страница. Наведени приступ обједињава аспекте унутрашњег и међународног права у дисолуцији и агрегацији државе. Посебна научна вриједност овога рада је у томе је аутор конститутивност народа посматрао у процесу указујући на проблем односа између етничке нације и грађанског друштва.</p>

Вриједан научни резултат је и у томе што је аутор доказао да либерално-грађанска конститутивност није сама по себи „демократска и прогресивна“ нити је етничка конститутивност сама по себи „недемократска и ретроградна“. Аутор доказује да су и једна и друга конститутивност резултати природних процеса, а који ће облик преовладати зависи од друштвено-историјских околности. Научни закључак је да су три етничке заједнице у Босни и Херцеговини настале у сложеном друштвено-историјском процесу у релативно дужем временском периоду. Етничка државотворност у Босни и Херцеговини има демократску суштину исто као и грађанска и није научно прихватљива идеологизација која без објективне основе класификује „демократске„ и „недемократске„ облике националне државотворности.

3. Докторска дисертација је урађена као комплексно дјело на три стотине педесет и три стране и обједињава методологију и политикологију у једну цјелину која се може посматрати из два основна аспекта. Један аспект користи методологији политичких наука гдје се на политичком систему као предмету истраживања може сагледавати научна корисност појединих метода и структуралних елемената методологије. Други приступ укључује научна сазнања о процесима, структури, факторима и њиховом међуутицају у политичком систему Босне и Херцеговине, што је и суштински истраживачки циљ. Основна вриједност рада је усмјереност аутора на спознају и објашњење основних детерминанти и фактора који одређују политички систем Босне и Херцеговине и који ће га и у будућности обликовати. Рад је подијељен у десет цјелина: 1. Историјско наслеђе као детерминанта политичког система Босне и Херцеговине; 2. Основни елементи уставних принципа у контексту политичког система Босне и Херцеговине; 3. Државност Босне и Херцеговине као детерминанта њеног политичког система; 4. Међународна арбитража државног питања Босне и Херцеговине као фактор њеног функционисања и опстанка; 5. Дејтонски споразум-синтеза арбитражног процеса и основна детерминанта политичког система Босне и Херцеговине; 6. Политичке партије као фактори политичког система; 7. Позиције јавних медија као фактора политичког система; 8. Улога међународне заједнице у политичком систему Босне и Херцеговине; 9. Институционализација етничности као детерминанта политичког система и 10. Закључци.

Докторска дисертација Радомира Нешковића обухвата једно од темељних питања политичког система Босне и Херцеговине; који фактори и на који начин обликују политички систем, условљавају понашање и односе структуралних елемената, дјеловање других субјеката, конституишу институције, организацију власти и њено функционисање. Научна вриједност рада је посебно у томе што се аутор фокусира на темељне аспекте политичког система у смислу да ли поједине детерминанте чине политички систем функционалним и стабилним или га чине нестабилним, нефункционалним. Дисертација др Радомира Нешковића теоријски промишља историјске, етничке, вјерске, уставно-правне, политичке, медијске, међународне и друге компоненте политичког система и објашњава њихов учинак као посебних категорија и као сложене подцјелине. Одсуство јединственог идентитета за све три етничке заједнице и стални латентни конфликти и међунационални сукоби довели су до дисолуције државне власти, која је поновно успостављена дејством међународног фактора. Др Радомир Нешковић објашњава Босну и Херцеговину као „недовршену државу“, као „федерацију у настајању“ која има хибридни политички систем (који укључује три политичка подсистема) и који не може функционисати без арбитража међународне заједнице чије је присуство институционализовано. Излаз из сложених и противрјечних процеса у Босни и Херцеговини др Нешковић сагледава у контексту успостављања и развијања консоцијативне демократије у функционисању политичког система Босне и Херцеговине.

4. Објављени радови у часописима

Улога Радио-телевизије у демократској контроли оружаних снага, Центар за сигурносне студије Босне и Херцеговине, Сарајево 2002. године. Наведени рад представља излагање са научног скупа у коме аутор проблематизује основне аспекте цивилне контроле оружаних снага и улогу јавних медија у представљању реформе војске у јавном мњењу.

Конститутивност као реални израз суверености народа, Српска правна мисао, 1-4, Правни факултет Бања Лука, 2006. године. На једанаест страна третира се конститутивност као реални израз суверености народа и критички преиспитује идеологизација овог појма.

Сувереност се поима као изворна категорија, као својство народа самог по себи. Народ оснива и уређује државу и делегира своју сувереност на државу, па је државна сувереност изведена категорија. Сувереност народа политички претходи држави и њеном устројству и исказује се кроз устав, а фактор који доноси устав има својство конститутивног субјекта. У наведеном контексту од суштинске је важности дефиниција државотворног субјекта у Босни и Херцеговини, јер од титулара суверености зависи уставно устројство државе. Разматрање појма оригинерне и изведене суверености аутора доводи до поимања грађанског и етничког облика нације. Значај овога текста је што се дефинише суштинска разлика између етничког и грађанског облика нације. Суштина грађанске нације је у томе што она настаје након формирања државе и она као политичка заједница може егзистирати унутар већ створене државе. Етничка нација настаје прије државе као етничка заједница и у могућој мјери подржављује своје вриједности стварањем и уређењем државе. Босна и Херцеговина је типичан примјер гдје су три етничке заједнице (касније нације) настале прије државе Босне и Херцеговине. Суштинска сличност етничког и грађанског облика нације је у томе што су и једна и друга колективитети у форми политичких заједница. Грађанска нација није механички скуп слободних индивидуа које се удружују на основу рационалности и јавног избора, него је такође политичка заједница обједињена сувереним националним вриједностима. Федеративно уређење државе појављује се као најприкладнији облик остваривања конститутивности више етничких нација што је типично за Босну и Херцеговину.

Косово и Метохија - подржављење албанске етничности, Аргументи, Бања Лука, 2007. године. Наведени текст на двадест и седам страна објашњава битне аспекте и процесе у стварању албанске државе на подручју Србије. Наведена тема обрађена је у оквиру два дијела текста. У првом дијелу се анализира територијализација албанске етничке заједнице, а други дио третира уставно-правни положај Космета у данашње вријеме. Територијализација албанске етничке заједнице је остваривана континуирано и свеобухватно у дужем временском периоду од оснивања Прве Призренске лиге 1878. године до проглашења независне државе Косово при чему овај процес још увијек траје. Ослободилачка војска Косова није ништа друго него дјеловање Прве Призренске лиге у данашњим условима.

Аутор долази до закључка да је албанска етничка заједница континуирано дјеловала у оквиру једног националног покрета и све активности и све политичке партије и групе биле су само интегрални дио општег јединственог националног покрета који је истрајавао у различитим државним и друштвено-историјским околностима. У тексту се објашњава битан аспект гдје је *Комунистичка партија Југославије* континуирано дјеловала да одвоји Космет од Србије, а нарочито након преузимања власти након 1945. године. *Комунистичка партија* није никада дозволила да се Космет третира као интегрални дио Србије и њено унутрашње питање, него као југословенско питање на територији Србије. Космет је имао статус југословенског протектората на територији Србије. Посебно је значајан акт *Обласне народне скупштине* Космета из јула 1945. године која је у име „народа“ донијела одлуку да се Космет прикључи федералној Србији као њен саставни дио. Овом спорном конститутивном акту није посвећивана дужна пажња у науци уставног права, али се његово погубно дејство исказало управо у данашње вријеме приликом стицања независности Косова. Научна вриједност објављеног текста је у фокусирању суштинских елемената без којих није могуће разумјети ни објаснити проблем Космета. Такође је научно значајан аспект у указивању на потребу да се већа пажња посвети конститутивним актима у којима могу да се налазе скривени садржаји са дугорочним посљедицама. Уставно-правни положај Космета у данашње вријеме је противрјечан и аутор указује на процесе даљег учвршћивања државне независности. Уочавају се четири основна процеса: интернационализација албанског националног питања, протјеривање Срба, уништавање историјских трагова српске аутохтоности и притисак на Србију да прихвати независност Космета. Аутор долази до суштинског закључка да Срби на Космету не могу остварити своја права нити се може проблем Космета ријешити на демократски начин све док Срби на Космету не стекну статус оригинерног политичког субјекта који ће бити незаобилазан конститутивни фактор.

Приступни аспекти у методологији политичких наука, Аргументи, Бања Лука, 2008. године. У овом тексту на двадест и четири стране аутор указује на основне елементе у методологији политичких наука у фази приступања истраживачком пројекту. Научна вриједност текста је посебно у чињеници да се третирају методолошка питања која се неријетко заобилазе.

Постоји очигледна несразмјера између броја научних радова који третирају одређени предмет науке и броја научних радова који се односе на методологију без које није могуће реализовати научне радове. Наведени текст указује на потребу да се научници тимски посвете и методолошким питањима и проблемима, јер ако се методологија не развија, то узрокује и стагнацију науке. Основни елементи који су анализарани у овом тексту су: теоријски извори заснивања идејне скице, предтестирање идејне скице, дефинисање предмета истраживања, дефинисање циља истраживања и дефинисање хипотетичког оквира. Научни приказ приступних елемената указује да методологија политичких наука представља сложену и обимну цјелину коју стално треба критички преиспитивати и дограђивати провјеравањем појединих елемената у конкретним научно-истраживачким пројектима. Допринос наведеног текста науци је у два вида: анализира и објашњава основне приступне методолошке аспекте у политикологији и указује на потребу да се методологији посвети већа пажња од стране научника и истраживача у односу на досадашњи период.

Конститутивни аспекти политичких партија у Босни и Херцеговини, Аргументи, Бања Лука, 2008. године. Текст на седамнаест страна анализира актуелно теоријско и политичко питање које се односи на конститутивну улогу политичких партија. Аутор је у тексту о конститутивности као реалном изразу суверености указао да је сувереност оригинерно својство народа. У овом тексту аутор анализира ситуације у којима се политичке партије у име народа појављују и исказују као државотворни субјекти. У контексту анализе улоге политичких партија аутор наглашава битан аспект подјеле власти и настоји да фундаира значај конституишуће власти као основе свих других власти у држави. Политичка борба за вршење државне власти се помјера према конституишућој власти, па се тако и политичке партије појављују као конститутивни фактори. Научни допринос овога рада је што фокусира и прецизира облике и конкретне друштвено-историјске околности у којима се политичке партије појављују као конститутивни субјекти уређења државе. Политичке партије у облику народних (националних) покрета појављују се у ситуацијама које су од виталног значаја за етничку заједницу. Партија добија велику подршку на националном програму и исказује се као национални покрет и име народа дјелује као конститутивни субјект.

Позиција на власти у процесу дисолуције државе суштински мијења улогу партије и она постаје фактор у том процесу у позитивном или негативном виду. Позиција политичке партије у међунационалном сукобу трансформише је у национални субјект од кога зависи стварање и организација државе. Партија се у наведеним околностима исказује као политички субјект који у име легитимитета националних интереса доноси конститутивна акта. Позиција политичке партије у процесу агрегације државе утиче да се она појављује као кључни државотворни фактор који одлучује у име народног легитимитета о темељним одредбама устава којима се регулишу организација и функционисање државе. Политичка партија може дјеловати као спољни фактор политичког система и као његов унутрашњи фактор. Политичка партија као унутрашњи фактор политичког система постаје један од интегралних елемената његове структуре и различито дјелује зависно од свога положаја да ли је у позицији или опозицији. Политичке партије као конститутивни субјекти могу бити фактори стабилности, демократије и легитимитета, али истовремено могу бити фактори сукоба, тоталитаризма и наметнутих идеолошких образаца. Основни фактор који одређује у коме ће се виду политичке партије исказивати је демократија унутар партије и демократски капацитет њене организације и функционисања. Недемократска партија не може бити фактор развоја демократије, јер политичка партија своју организацију, функционисање и идеологију преноси на државне институције, па се партијска држава појављује као патолошки облик конститутивног субјективитета политичких партија.

Етничко право вета као елемент консоцијализма у Босни и Херцеговини, Аргументи, Бања Лука, 2008. године. У тексту на седамнаест страна анализира се уставно право вета које имају етничке заједнице приликом одлучивања у институцијама државне власти. Право вета посматра се из неколико аспеката: легитимитет, легалитет, однос етничког и ентитетског, институционалне противрјечности, темпорални аспект, модели исказивања, процедуре исказивања и остваривања. Аутор фокусира етнички вето као битан садржај консоцијативне демократије у неколико суштинских аспеката:

- велике (широке) коалиције политичких партија;
- пропорционално вршење власти у континуитету;

- територијална аутономија у облику државне конститутивности;
- конструктивно гласање;
- међусобно признање и прихватање равноправности етничких заједница у Босни и Херцеговини;
- прихватање државе као опште вриједности од стране све три етничке заједнице у Босни и Херцеговини;
- опредјељење фактора међународне заједнице да прихвате вишеетничку конститутивност у Босни и Херцеговини;
- прихватање неопходног дијела европских грађанских вриједности и њихова интеграција у политички систем Босне и Херцеговине;
- дефинисање елемената уставности као институционалне могућности за остваривање владавине права.

Консоцијативна демократија адаптирана на специфичности Босне и Херцеговине је оптималан облик организације и функционисања политичког система. Аутор усмјерава научну пажњу на предмет консоцијализма као европске демократске тековине у вишеетничким и подијељеним друштвима у настојању да се ово питање теоријски и практично третира у већој мјери, него до сада. Посебна вриједност овога текста је фокус на актуелно политичко питање које још није довољно теоријски и научно фундирано у Босни и Херцеговини.

5. Радови предати на објављивање

Ентитет ка федерална јединица, часопис „Радови“ Филозофског факултета у Источном Сарајеву. У раду на шест страница аутор је фокусиран на државно уређење Босне и Херцеговине. Наведено питање аутор посматра из неколико аспекта. Основна теза је да Босна и Херцеговина има федеративно државно уређење и да је она федерација у процесу, у настајању и да су федеративни темељи државе садржани у преамбули и темељним уставним нормама. У наведеном аспекту ентитет је федерална јединица и територијални облик конститутивности народа и није оправдано из назива *ентитет* изводити облик државног уређења. У образлагању своје основне тезе аутор образлаже елементе који ентитету дају обиљежја федералне јединице. Основни аргумент који се наводи у прилог тези да је ентитет федерална јединица је чињеница да су надлежности институција на нивоу државе и на нивоу ентитета регулисане истовремено јединственим уставним актом. У наведеном контексту аутор тврди да ентитети нису створили заједничку државу, јер би то била конфедерација.

Такође институције заједничке државе нису створиле ентитете, јер би то била унитарно-регионална држава. Ентитети не могу нулифицирати одлуке институција на нивоу државе, а институције на нивоу државе не могу укинути ентитете и то је суштинско обиљежје федеративне државе. Државна власт у федеративној држави по уставу је јединствена категорија и не постоји ентитетска државност и државност институција Босне и Херцеговине као одвојене категорије. Ради се о јединственој државној власти која се врши на два нивоа: на нивоу Босне и Херцеговине и на нивоу ентитета. У федеративној држави у настајању, каква је Босна и Херцеговина сувереност не припада ни институцијама на нивоу државе ни институцијама на нивоу ентитета. Сувереност припада етничким нацијама које су у темељним одредбама устава дефинисане као државотворни субјекти, као конституишућа власт.

Правна природа Дејтонског споразума, часопис „Примус“ који почиње излазити у Градишци средином децембра 2009. године. Аутор на осам страница анализира Дејтонски споразум из аспекта међународног права са тезом да је то арбитражни споразум различит од међународног уговора. Аутор наводи више елемената којим фундира становиште да је Дејтонски споразум арбитражни акт великих сила о државном питању Босне и Херцеговине и при томе наводи да је такав био и Берлински конгрес. Ради се о историјским догађајима у којима је усаглашена воља великих сила постајала извор међународног права. Суштинска особина арбитражног међународног споразума је у чињеници да се инструменти и субјекти његове примјене уграђују у споразум као његови интегрални дијелови. Арбитражни споразум обухвата садржаје споразума и субјекте његове примјене и то су неодвојиви дијелови једне цјелине рјешење. Такође битна особина арбитражног споразума је у томе што он настаје из процеса и садржи у себи процес и није статични „заковани“ правни систем. У себи садржи промјенљиве и непромјенљиве елементе. Промјенљиви елементи су облици, форме и садржаји одређених норми којима се регулише одређено питање, а када се околности промијене тада се и форма норми мијења у том процесу. Непромјенљиви дијелови су основни принципи који произилазе из темељних вриједности и дефинисани су као циљеви које треба постићи реализацијом споразума.

Трансформација улоге са међународних на домаће субјекте примјене је сложен процес и зависи од консенсуса представника етничких нација

Основни аспекти и противрјечности виталног националног интереса у Босни и Херцеговини, реферат изнесен на научном скупу Филозофског факултета у Бања Луци новембра 2009. године и биће објављен у посебној публикацији. Аутор указује на уставне противрјечности којима је дефинисан витални национални интерес као интерес етничке нације, израз њене суверености и њених државотворних права и да ниједан орган изван етничке нације не може имати легитимитет да одлучује о овом интересу у крајњем исходу. У наведеном контексту аутор оспорава улогу уставних судова као коначних ауторитета у тумачењу виталног националног интереса. Аутор такође наглашава проблем различитих институционалних рјешења на нивоима ентитета и на нивоу Босне и Херцеговине и у томе види извор континуиране нестабилности државе и препреку изградње повјерења међу етничким нацијама.

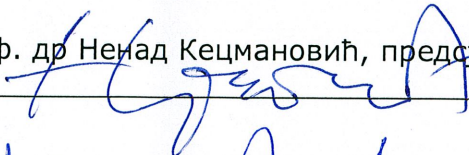
4. Образовна дјелатност кандидата

У периоду од 2002. до 2007. године био ангажован као спољни сарадник на *Филозофском факултету* у Бања Луци на предмету *Јавно мњење* у оквиру вјежби са фокусом на методологију истраживања јавног мњења.

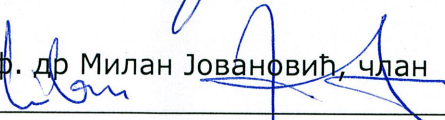
У школској 2005/06. години био ангажован као предавач на Високој школи „Примус“ из Градишке на предмету *Међународно јавно право*.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

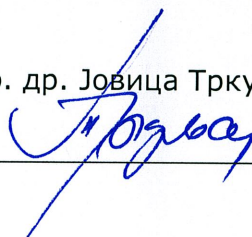
Проф. др Ненад Кецмановић, предсједник

Проф. др Милан Јовановић, члан

Проф. др. Јовица Тркуља, члан

Бања Лука, децембар, 2009. године